

EBA/GL/2016/07

18/01/2017

Насоки

относно прилагането на
определението за неизпълнение
съгласно член 178 от Регламент (ЕС)
№ 575/2013

1. Спазване на насоките задълженията за докладване

Статут на насоките

1. Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентните органи, както са дефинирани в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за отчетност

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 20.03.2017 компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, в противен случай - за причините за неспазване. При липса на уведомление в този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват изискването за отчетност. Уведомленията трябва да се изпратят чрез подаване на формата, намираща се на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер 'EBA/GL/2016/07'. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се отчита пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр.12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. Настоящите насоки определят изискванията за прилагането на член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013 относно определението за неизпълнение в съответствие с мандата, възложен на ЕБО в член 178, параграф 7 от същия регламент.

Обхват

6. Настоящите насоки се прилагат във връзка със следните два подхода:
 - 1) вътрешнорейтингов подход в съответствие с част трета, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - 2) стандартизиран подход за кредитен риск, по силата на позоваването на член 178 в член 127 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
7. Институциите, които са получили разрешение да използват вътрешнорейтингов подход, следва да прилагат изискванията, предвидени в настоящите насоки за вътрешнорейтингов подход към всички експозиции. В случаите, когато тези институции са получили предварително разрешение да използват постоянно стандартизиран подход в съответствие с член 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или разрешение да прилагат последователно вътрешнорейтинговия подход в съответствие с член 148 на същия регламент, те могат да прилагат изискванията, предвидени в настоящите насоки за стандартизиран подход към съответните експозиции при постоянна частична употреба на стандартизиран подход или когато са включени в поетапния план за изпълнение.

Адресати

8. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, както са определени в подточка i) на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за финансовите институции, както са определени в член 4, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Определения

9. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, имат същото значение в настоящите насоки.

3. Въвеждане

Дата на влизане в сила

10. Настоящите насоки влизат в сила от 1 януари 2021 г. Следователно институциите следва да включат изискванията им в своите вътрешни процедури и ИТ системи до тази дата, но компетентните органи могат по своя преценка да ускорят срока за осъществяване на този преход.

Първоначално прилагане на насоките от институции, използващи вътрешнорейтингов подход

11. С оглед на прилагането на настоящите насоки за първи път, институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, следва да оценят и, ако е необходимо, съответно да адаптират своите рейтингови системи, така че оценките на рисковите параметри да отразяват новото определение за неизпълнение съгласно настоящите насоки, като прилагат следното:

- а) когато е възможно, да коригират историческите данни въз основа на новото определение за неизпълнение съгласно настоящите насоки, включително по-конкретно в резултат на праговете на същественост за просрочени кредитни задължения, посочени в буква г) от член 178, параграф 2 на Регламент (ЕС) № 575/2013;

- б) да оценят значимостта на въздействието на новото определение за неизпълнение върху всички рискови параметри и капиталовите изисквания съгласно настоящите насоки и в сравнение с предходното определение, когато това е приложимо, след съответните корекции в историческите данни;

- в) да включат допълнителна степен на консерватизъм в своите рейтингови системи, за да отчетат евентуални изкривявания в рисковите оценки, произтичащи от непоследователност в определението за неизпълнение в историческите данни, използвани за целите на моделирането.

12. Промените, посочени в точка 11, които се прилагат спрямо рейтинговите системи в резултат на прилагането на настоящите насоки, следва да бъдат потвърдени от функцията за вътрешно утвърждаване и класифицирани съгласно Делегиран регламент (ЕС) № 529/2014 на Комисията, и, в зависимост от тази класификация, се изисква съответният компетентен орган да бъде уведомен за тях или да ги одобри.

13. Институциите, които използват вътрешнорейтингов подход и които трябва да получат предварително разрешение от компетентните органи в съответствие с член 143 от

Регламент (ЕС) № 575/2013 и Делегиран регламент (ЕС) № 529/2014² на Комисията, за да включат тези насоки до крайния срок, посочен в точка 10, следва да съгласуват със своите компетентни органи крайния срок за подаване на заявлението за одобряване на промени в определението за неизпълнение.

14. След като институциите, прилагащи вътрешнорейтингов подход, са започнали да събират данни съгласно новото определение за неизпълнение, както е предвидено в настоящите насоки, в хода на своя редовен преглед на рисковите оценки, посочени в член 179, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, при включване на нови данни, тези институции следва да разширят, или, ако е оправдано, да изместят периода на историческите данни, използвани за количествена оценка на риска. До достигането на подходящ период от време, в който се използва хомогенно определение за неизпълнение, онези институции, които използват вътрешнорейтингов подход, по време на редовните си прегледи на оценките на рисковите параметри, следва да направят оценка на пригодността на съответната степен на консерватизъм, посочена в точка 11, точка б).

Отмяна

15. Раздели 3.3.2.1 и 3.4.4 от Насоките на КЕБНО за въвеждане, утвърждаване и оценка на усъвършенствания подход за измерване (AMA) и на вътрешнорейтинговия подход (IRB) (GL10), публикувани на 4 април 2006 г., се отменят, считано от 1 януари 2021 г.

4. Критерий за просрочие при определянето на неизпълнение

Преброяване на дните на просрочие

16. За целите на прилагането на буква б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато сумата по главницата, лихвата или таксата не е платена към датата, на която е била дължима, институциите следва да признаят това за просрочено кредитно задължение. Когато са налице изменения в погасителния план на кредитни задължения, както е посочено в член 178, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013, политиките на институцията следва да разясняват, че преброяването на дните на просрочие трябва да се основава на променения погасителен план на плащанията.
17. Когато кредитното споразумение изрично позволява на длъжника да променя погасителния план, да спира или да забавя плащанията при определени условия и

² ОВ L 148, 12.36.2014 г., стр. 36.

длъжникът действа в рамките на правата, предоставени му в договора, променените, спрените или отложените вноски не следва да се считат за просрочени, а преброяването на дните на просрочие трябва да се основава на новия погасителен план, след като той бъде определен. Въпреки това, ако длъжникът промени погасителния план, спре или отложи плащанията, институциите следва да анализират причините за тази промяна и да направят оценка на евентуалните признаци за вероятно настъпване на неплащане, в съответствие с член 178, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и раздел 5 от настоящите насоки.

18. Когато погасяването на задължението е спряно заради закон, който позволява това, или поради други правни ограничения, през този период преброяването на дните на просрочие също следва да бъде спряно. Въпреки това, в подобни ситуации институциите следва да анализират, по възможност, причините за използване на възможността за такова спиране и следва да направят оценка на евентуалните признаци за вероятно настъпване на неплащане, в съответствие с член 178, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и раздел 5 от настоящите насоки.
19. Когато погасяването на задължението е предмет на спор между длъжника и институцията, преброяването на дните на просрочие може да бъде спряно до решаване на спора, при положение че е изпълнено поне едно от следните условия:
 - а) по спора между длъжника и институцията за съществуването или сумата на кредитното задължение е започната съдебна или друга официална процедура, която се извършва от специално определен външен орган и която ще доведе до правно обвързващо решение в съответствие с приложимата правна уредба в съответната юрисдикция;
 - б) в конкретния случай, когато става въпрос за лизинг, до институцията е била изпратена официална жалба за предмета на договора и основателността на жалбата е била потвърдена от независим вътрешен одит, друго подобно звено за независим одит или в процеса на вътрешно утвърждаване.
20. Когато длъжникът направи промени следствие на събитие като сливане или придобиване на длъжника, или друга подобна сделка, преброяването на дните на просрочие следва да започне от момента, в който друго физическо или юридическо лице стане длъжник по изплащане на задължението. От друга страна, преброяването на дните на просрочие не се влияе от промяна в името на длъжника.
21. Изчисляването на общата сума на всички просрочени суми, свързани с кредитно задължение на длъжника към институцията, предприятието майка или някое от неговите дъщерни предприятия по отношение на този длъжник, и което институциите са задължени да направят с цел сравняване с прага на същественост, определен от компетентните органи в съответствие с буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да бъде извършвано с честота, която позволява навременно

идентифициране на неизпълнение. Институциите следва да гарантират, че информацията за дните на просрочие и неизпълнение е актуална към момента, когато се използва за взимане на решения, вътрешно управление на риска, вътрешна или външна отчетност и в процесите за изчисляване на капиталовите изисквания. Когато дните на просрочие не се изчисляват ежедневно, институциите следва да гарантират, че датата на неизпълнение е определена като датата, към която критерият за просрочие е действително изпълнен.

22. Класифицирането на длъжника като длъжник в неизпълнение не следва да бъде предмет на допълнително експертно становище. Когато длъжникът отговаря на критерия за просрочие, всички експозиции към този длъжник се считат за експозиции в неизпълнение, освен ако не е изпълнено някое от следните условия:

а) експозициите се приемат за експозиции на дребно и институцията прилага определението за неизпълнение на ниво отделно кредитно улеснение;

б) счита се, че е настъпило т.нар. „техническо просрочие“ в съответствие с точка 23.

Техническо просрочие

23. Следва да се счита, че е настъпило техническо просрочие единствено в някой от следните случаи:

а) когато дадена институция установи, че статусът на неизпълнение е в резултат от грешка в данните или системите на институцията, включително човешки грешки при стандартизирани процеси, с изключение на грешни решения за отпускане на кредит;

б) когато дадена институция установи, че статусът на неизпълнение е в резултат на неизпълнено, неточно или закъсняло извършване на платежна операция, наредена от длъжника, или ако има доказателство, че плащането е било неуспешно поради грешка на платежната система;

в) когато, поради естеството на операцията, има забавяне между получаването на плащането от дадена институция и отнасянето на това плащане към съответната сметка, така че плащането е било направено до 90 дни, а заверяването по сметката на клиента се е осъществило след 90 дни просрочие;

г) в конкретни случаи, касаещи споразумения за факторинг, при които закупените вземания се записват в баланса на институцията и прагът на същественост, определен от компетентния орган в съответствие с буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, е нарушен, но нито едно от вземанията на длъжника не е в просрочие повече от 30 дни.

24. Техническото просрочие не трябва се счита за неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Всички открити грешки, довели до техническо просрочие, трябва да бъдат отстранени от институциите във възможно най-кратък срок.

В случаите, когато институциите използват вътрешнорейтингов подход, техническото просрочие следва да се отстрани от референтните данни за експозиции в неизпълнение за целите на оценка на рисковите параметри.

Експозиции към централни правителства, местни органи и субекти от публичния сектор

25. Институциите могат да приложат специален режим за експозиции към централни правителства, местни органи и субекти от публичния сектор, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) договърът е свързан с предоставянето на стоки или услуги, като административните процедури изискват определени контролни мерки, свързани с изпълнението на договора, преди да бъде извършено плащане; това се прилага по-конкретно към експозиции на факторинг или подобни споразумения, но не е приложимо при инструменти като облигации;

б) с изключение на забавянето на плащането, няма други признаци за вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в член 178, параграф 1, буква а) и член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и се прилагат настоящите насоки, финансовото състояние на длъжника е стабилно и няма основателни притеснения, че задължението няма да бъде напълно изплатено, като това включва, ако е приложимо, всички просрочени лихви;

в) задължението не е в просрочие повече от 180 дни.

26. Институциите, които решат да прилагат специалния режим, посочен в точка 25, трябва да прилагат всяко от изискванията, изброени по-долу:

а) тези експозиции не следва да се включват в изчисляването на прага на същественост за други експозиции към този длъжник;

б) те не следва да се разглеждат като неизпълнение по смисъла на член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) те следва да бъдат ясно документирани като експозиции, за които се прилага специален режим.

Специални разпоредби, приложими за факторинг и закупени вземания

27. Когато има споразумения за факторинг, по силата на които цедираните вземания не са признати в счетоводния баланс на фактора и факторът носи пряка отговорност към клиента до определен договорен процент, преброяването на дните на просрочие следва да започне от момента, в който сметката за факторинг бъде задължена, т.е. от момента, в който авансите, платени за вземанията, надвишат процента, договорен между фактора и клиента. С цел определяне на позициите на клиента на фактора, които са просрочени, институциите трябва да прилагат едновременно следните две правила:

а) да сравнят размера на сумата по сметката за факторинг, която фигурира като дебитно салдо и всички други просрочени задължения на клиента, записани в баланса на фактора, с абсолютната стойност на компонента на прага на същественост, определен от компетентния орган в съответствие с член 178, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) да сравнят съотношението между сумата, описана в буква а), и общия размер на настоящата стойност на сметката за факторинг, т.е. стойността на платени авансови плащания за вземания и всички други балансови експозиции, свързани с кредитните задължения на клиента, с относителния компонент на прага на същественост, определен от компетентния орган в съответствие с член 178, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

28. При споразуменията за факторинг, при които закупените вземания са признати в баланса на фактора и факторът има експозиции към длъжници на клиента, преброяването на дните на просрочие трябва да започне, когато плащането за едно вземане стане изискуемо. При това положение, за институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, на основание на факта, че цедираните вземания са закупени вземания, при което те отговарят на изискванията на член 154, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или когато става въпрос за закупени вземания от предприятия, отговарящи на изискванията на член 153, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, определението за неизпълнение може да се прилага по същия начин, както към експозиции на дребно в съответствие с раздел 9 от настоящите насоки.

29. Когато институцията отчита събития, свързани с риск от разсейване на закупените вземания, както са определени в точка 53 от член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, тези събития не следва да се разглеждат като водещи до неизпълнение от страна на длъжника. Когато размерът на дадено вземане е намален в резултат от събития, свързани с риск от разсейване, например дисконтиране, приспадане, нетиране или кредитни известия, издадени от продавача, намаленият размер на вземането трябва да бъде включен при изчисляване на дните на просрочие. В случай на спор между длъжника и продавача и когато подобно събитие се приема за свързано с риск от

разсейване, преброяването на дните на просрочие трябва да бъде спряно до разрешаване на спора.

30. Събития, приети за свързани с риска от разсейване и следователно изключени от определението за неизпълнение, трябва да бъдат включени в изчислението на капиталовите изисквания или вътрешния капитал за риск от разсейване. Когато институциите отчетат значителен брой събития, свързани с риск от разсейване, те трябва да анализират и документират причините за тези събития, както и да оценят евентуални признаци за вероятно настъпване на неплащане в съответствие с член 178, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и раздел 5 от настоящите насоки.
31. Когато длъжникът не е бил надлежно информиран за прехвърлянето на вземането от клиента на фактора и институцията разполага с доказателства, че плащането за вземането е било направено към клиента, институцията не следва да счита вземането за просрочено. Когато длъжникът е бил надлежно информиран за прехвърлянето на вземането, но въпреки това е направил плащане към клиента, институцията следва да продължи преброяването на дните на просрочие в съответствие с условията на вземането.
32. В конкретния случай на неоповестени споразумения за факторинг, когато длъжниците не са информирани за прехвърлянето на вземанията, но закупените вземания са признати в баланса на фактора, преброяването на дните на просрочие следва да започне от договорения с клиента момент, когато плащанията, направени от длъжниците, трябва да бъдат прехвърлени от клиента към фактора.

Определяне на прага на същественост

33. Компетентните органи следва да уведомят ЕБО за нивата на праговете на същественост, които са определили в съответните си юрисдикции в съответствие с буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013. След влизането в сила на регулаторните технически стандарти, разработени съгласно член 178, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при което компетентните органи са определили относителния компонент на прага на същественост на ниво, различно от посочения в тези регулаторни технически стандарти 1%, те следва да предоставят обосновка за това различно ниво пред ЕБО.
34. Институциите следва да прилагат прага на същественост за просрочени кредитни задължения, определени от своите компетентни органи, както е посочено в член 178, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013. Институциите могат да определят неизпълнение въз основа на по-ниска стойност на прага, ако могат да докажат, че тази по-ниска стойност е подходящ признак за вероятно настъпване на неплащане и не води до прекалено много случаи на неизпълнение, които възвръщат статута си на редовни скоро след като бъдат признати за в неизпълнение, или до намаляване на капиталовите изисквания. В този случай институциите следва да записват в своите бази данни

информацията за активиране на неизпълнение като допълнителен конкретен признак за вероятно настъпване на неплащане.

5. Признаци за вероятно настъпване на неплащане

Спиране на текущото начисляване на лихви

35. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в член 178, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да имат предвид, че е малко вероятно длъжникът да извърши плащане, ако лихвата, свързана с кредитни задължения, вече не се признава в отчета за доходите на институцията поради влошаване на кредитното качество на задължението.

Корекции за специфичен кредитен риск (SCRA)

36. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в буква б) на член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, всяка една от следните корекции за специфичен кредитен риск (SCRA) следва да се счита за резултат от констатирано съществено влошаване на кредитното качество на кредитното задължение и следователно трябва да се разглежда като признак за вероятно настъпване на неплащане:

а) загуби от оценени по справедлива стойност инструменти, признати в отчета за приходите и разходите, които представляват свързана с кредитния риск обезценка според приложимата счетоводна рамка;

б) загуби в резултат на настоящи или минали събития, засягащи отделна съществена експозиция или експозиции, които индивидуално не са съществени и се оценяват индивидуално или колективно.

37. Корекциите на специфичен кредитен риск (SCRA), покриващи загуби, за които историческият опит, коригиран въз основа на настоящите наблюдавани данни, показва настъпила загуба, но институцията все още не разполага с информация по коя индивидуална експозиция са понесени тези загуби („претърпени, но неотчетени загуби“), не трябва да се разглеждат като признак за вероятно настъпване на неплащане при даден длъжник.

38. Когато институцията разглежда дадена експозиция като обезценена, това положение следва да се счита за допълнителен признак за вероятно настъпване на неплащане и следователно длъжникът трябва да се разглежда като длъжник в неизпълнение,

независимо дали има корекции за специфичен кредитен риск (SCRA), отнесени към тази експозиция. Когато в съответствие с приложимата счетоводна рамка в случай на претърпени, но неотчетени загуби дадени експозиции се признават за обезценени, тези случаи не следва да се разглеждат като признак за вероятно настъпване на неплащане.

39. Когато институцията разглежда дадена експозиция като такава с кредитна обезценка по МСФО 9, т.е. когато я разпределя към фаза 3, както е определено в МСФО 9 „Финансови инструменти“, публикуван от СМСС през юли 2014 г., тя следва да се счита за експозиция в неизпълнение, с изключение на случаите, когато се счита, че експозицията има кредитна обезценка поради забава на плащането и са спазени следните условия, заедно или поотделно:

а) компетентните органи са заменили изискването за 90 дни на просрочие със 180 дни на просрочие в съответствие с член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и този по-дълъг срок не се използва с цел признаване на кредитна обезценка;

б) не е нарушен прага на същественост, посочен в член 178, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) експозицията е била определена като техническо просрочие в съответствие с точка 23;

г) експозицията отговаря на условията в точка 25.

40. Когато институцията използва и друга счетоводна рамка освен МСФО 9 тя следва да избере дали да класифицира дадени експозиции като експозиции в неизпълнение в съответствие с точки 36—38 или в съответствие с точка 39. След като изборът бъде направен, той следва да се прилага последователно във времето.

Продажба на кредитно задължение

41. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в буква в) от член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да вземат предвид както естеството, така и степента на същественост на загубите, свързани с продажбата на кредитни задължения, в съответствие с разпоредбите на следващите точки. Сделките за традиционна секюритизация с прехвърляне на значителен риск и всички вътрешногрупови продажби на кредитните задължения следва да се считат за продажба на кредитни задължения.

42. Институциите следва да анализират причините за продажбата на кредитните задължения и причините за евентуалните загуби, признати по този начин. Когато причините за продажбата на кредитни задължения не са свързани с кредитен риск, например съществува необходимост от увеличаване на ликвидността на институцията или има промяна в бизнес стратегията, и институцията не счита кредитното качество на

тези задължения като влошено, икономическата загуба от продажбата на тези задължения следва да се разглежда като несвързана с кредита. В такъв случай продажбата не следва да се счита за признак на неизпълнение дори когато загубата е съществена, при условие че е налице подходяща документирана обосновка за разглеждането на загубата от продажбата като несвързана с кредита. По-конкретно, институциите могат да разглеждат загубата от продажбата на кредитни задължения като несвързана с кредита, в случай че активите, които са обект на продажбата, са публично търгувани активи и са оценени по справедлива стойност.

43. Ако обаче загубата от продажбата на кредитни задължения е свързана с кредитното качество на самите задължения, по-конкретно когато институцията продава кредитните задължения заради влошаване на тяхното качество, институцията следва да анализира значимостта на икономическата загуба и ако икономическата загуба е съществена, това следва да се счита за признак за неизпълнение.

44. Институциите следва да определят праг за значимост на свързаната с кредита икономическа загуба, за да бъде отчетена като съществена продажбата на кредитни задължения, която трябва да бъде изчислена по следната формула и не бива да надвишава 5 %:

$$L = \frac{E - P}{E}$$

където:

L е икономическата загуба, свързана с продажбата на кредитните задължения,

E е общата сума на непогасените задължения, предмет на продажбата, включително лихви и такси,

P е договорената цена за продадените задължения.

45. С цел да оценят значимостта на общите икономически загуби във връзка с продажбата на кредитни задължения, институциите следва да изчислят икономическата загуба и да я сравнят с прага, посочен в точка 44. Когато икономическата загуба е по-голяма от този праг, те следва да разглеждат кредитните задължения като задължения в неизпълнение.

46. Продажбата на кредитни задължения може да бъде извършена преди или след изпадането в неизпълнение. При институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, независимо от момента на продажбата, ако продажбата е била свързана със значителна икономическа загуба във връзка с кредита, информацията за загубата следва да бъде надлежно записана и съхранена с цел оценка на рисковите параметри.

47. Ако продажбата на кредитно задължение при значителна икономическа загуба във връзка с кредита настъпи преди установяването на неизпълнение по тази експозиция, моментът на продажбата се счита за момента на настъпване на неизпълнение. В случай

на частична продажба на общите задължения на даден длъжник, когато продажбата е свързана със значителна икономическа загуба във връзка с кредита, всички останали експозиции към този длъжник следва да се разглеждат като експозиции в неизпълнение, освен ако експозициите отговарят на изискванията за експозиции на дребно и институцията прилага определението за неизпълнение на ниво улеснение.

48. В случай на продажба на портфейл от експозиции, третирането на отделните кредитни задължения в рамките на този портфейл следва да бъде определено в съответствие с начина, по който е била определена цената на портфейла. Когато цената за общия портфейл е определена чрез предоставяне на отстъпки за определени кредитни задължения, значимостта на размера на икономическата загуба във връзка с кредита следва да се прецени отделно за всяка експозиция в портфейла. Ако обаче цената е била определена единствено на ниво портфейл, значимостта на икономическата загуба във връзка с кредита може да бъде оценена на ниво портфейла, като в този случай, ако прагът, посочен в точка 44, бъде надвишен, всички кредитни задължения в този портфейл следва да се третират като експозиции в неизпълнение към момента на продажбата.

Принудително преструктуриране

49. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в буква г) от член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се счита, че е настъпило принудително преструктуриране, ако са направени отстъпки към длъжник, който изпитва или за който предстои скоро да започне да изпитва затруднения при изпълнението на своите финансови ангажименти, както е посочено в параграфи 163—167 и 172—174 от приложение V на Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 г.³, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/227 на Комисията⁴.
50. Като се има предвид, че, както е посочено в буква г) на член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, длъжникът следва да се счита за длъжник в неизпълнение, когато принудителното преструктуриране е вероятно да доведе до намаляване на размера на финансовото задължение, при разглеждане на преструктурирани експозиции длъжникът следва да бъде класифициран като длъжник в неизпълнение само когато съответните мерки за преструктуриране е вероятно да доведат до намаляване на финансовото задължение.
51. Институциите следва да определят праг за намаленото финансово задължение, за което се счита, че е причинено от съществено опрощаване или отлагане на плащания по главница, лихви или такси, и което следва да се изчислява по следната формула и не трябва да надвишава 1%:

³ ОВ L 191, 28.6.2014 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 48, 20.2.2015 г., стр. 1.

$$DO = \frac{NPV_0 - NPV_1}{NPV_0}$$

където:

DO е намаленото финансово задължение,

NPV_0 е нетната настояща стойност на паричните потоци (включително неизплатени лихви и такси), които се очакват по договорните задължения преди промените в сроковете и условията на договора, дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент за клиента,

NPV_1 е нетната настояща стойност на паричните потоци, очаквани въз основа на новото споразумение, дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент за клиента.

52. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в буква г) на член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за всяко принудително реструктуриране, институциите следва да изчислят намаленото финансово задължение и да го сравнят с прага, посочен в точка 51. Когато намаленото финансово задължение е по-високо от този праг, експозициите следва да се считат за експозиции в неизпълнение.
53. Ако обаче намаленото финансово задължение е под определения праг, и по-конкретно когато нетната настояща стойност на паричните потоци, очаквани въз основа на споразумението за принудителното реструктуриране, е по-висока от нетната настояща стойност на очакваните парични потоци преди промените в сроковете и условията, институциите следва да оценят тези експозиции за други възможни признаци за вероятно настъпване на неплащане. Когато институцията има основателни съмнения по отношение на вероятността за пълно навременно погасяване на задължението съгласно новото споразумение, длъжникът следва да се счита за длъжник в неизпълнение. Признаците, които могат да показват вероятно настъпване на неплащане, включват следното:
- а) голяма еднократна сума за плащане, предвидена в края на погасителния план;
 - б) неравномерен погасителен план, при който в началото на погасителния период са предвидени значително по-ниски плащания;
 - в) значителен гратисен период в началото на погасителния план;
 - г) експозициите към длъжника са били обект на принудително реструктуриране повече от веднъж.

54. Всяка отстъпка, направена към длъжник, който вече е в неизпълнение, следва да води до класифицирането на този длъжник като длъжник в принудително реструктуриране. Всички експозиции, класифицирани като необслужвани реструктурирани съгласно приложение V към Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 г., изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/227 на Комисията, следва да бъдат класифицирани като експозиции в неизпълнение и трябва да подлежат на принудително реструктуриране.
55. Когато някоя от промените в погасителния план на кредитни задължения, посочени в буква д) на член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, е резултат от финансовите затруднения на длъжника, институциите следва да направят също оценка дали е имало принудително реструктуриране и дали има признак за вероятно настъпване на неплащане.

Несъстоятелност

56. С цел определяне на вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в член 178, параграф 3, букви д) и е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва ясно да посочат в своите вътрешни политики какъв вид мерки се разглеждат като правно действие или защита, подобна на производство по несъстоятелност, като се вземат предвид всички приложими правни рамки и следните типични характеристики на подобна защита:
- а) защитната схема обхваща всички кредитори или всички кредитори с необезпечени вземания;
 - б) реда и условията на схемата за защита са одобрени от съда или друг значим публичен орган;
 - в) реда и условията на схемата за защита включват временно спиране на плащанията или частично обратно изкупуване на дълг;
 - г) мерките включват някакъв вид контрол върху управлението на дружеството и неговите активи;
 - д) ако защитната схема е неуспешна, дружеството вероятно ще бъде ликвидирано.
57. Институциите следва да третират всички мерки, изброени в приложение А към Регламент (ЕС) № 2015/848⁵, като правно действие или като защита, подобна на производство по несъстоятелност.

⁵ Регламент (ЕС) № 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производство за несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 19).

Други признаци за вероятно настъпване на неплащане

58. Институциите следва да посочат в своите вътрешни политики и процедури други допълнителни признаци за вероятно настъпване на неплащане на длъжник освен посочените в член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Тези допълнителни признаци следва да бъдат определени по клас експозиции, както е определено в член 142, параграф 1, точка 2) от Регламент (ЕС) № 575/2013, като отразяват характерните им особености, и за всички видове дейности, правни субекти или географски райони. Появата на допълнителен признак за вероятно настъпване на неплащане следва да води до автоматичното прекласифициране на експозициите като експозиции в неизпълнение или да активира конкретна оценка за всеки отделен случай и може да включва признаци въз основа на вътрешна или външна информация.
59. Възможните признаци за вероятно настъпване на неплащане, които биха могли да бъдат разгледани от институциите въз основа на вътрешна информация, включват следното:
- а) източниците на редовни доходи на кредитополучателя вече не са налични, за да покрият плащането на вноските;
 - б) съществуват оправдани опасения за бъдещата способност на кредитополучателя да генерира стабилни и достатъчни парични потоци;
 - в) общото ниво на ливъридж на кредитополучателя се е увеличило значително или има основателни очаквания за такива промени по отношение на ливъриджа;
 - г) кредитополучателят е нарушил клаузите на договора за кредит;
 - д) институцията изисква обезпечение, включително гаранция;
 - е) за експозиции към физическо лице: неизпълнение от страна на дружество, което е изцяло притежавано от едно единствено физическо лице, когато физическото лице е предоставило на институцията лична гаранция за всички задължения на дружеството;
 - ж) фактът, че значителна част от общото задължение на длъжника е в неизпълнение при експозиции на дребно, когато определението за неизпълнение се прилага на ниво отделно кредитно улеснение;
 - з) отчитането на дадена експозиция като необслужвана в съответствие с приложение V към Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 г., изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/227 на Комисията, освен в случаите, когато компетентните органи са заменили 90 дни в просрочие със 180 дни в просрочие в съответствие с точка б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

60. Институциите следва да вземат също предвид информацията, налична във външни бази данни, включително кредитни регистри, макроикономически показатели и публични информационни източници, които включват статии от пресата и доклади на финансови анализатори. Признаците за вероятно настъпване на неплащане, които биха могли да бъдат разгледани от институциите въз основа на външна информация, включват следното:

а) в съответния кредитен регистър са отчетени значителни закъснения в плащанията към други кредитори;

б) криза в сектора, в който функционира контрагентът, в съчетание със слаба позиция на контрагента в този сектор;

в) вече не съществува активен пазар за финансов актив заради финансовите затруднения на длъжника;

г) институцията разполага с информация, че трета страна, по-конкретно друга институция, е поискала откриване на процедура за обявяване на длъжника в несъстоятелност или подобна защита на длъжника.

61. При определяне на критериите за вероятно настъпване на неплащане, институциите следва да вземат предвид отношенията в рамките на групите от свързани клиенти, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 39 от Регламент (ЕС) № 575/2013. По-конкретно институциите следва да уточнят в своите вътрешни политики кога неизпълнението на един длъжник в рамките на групата от свързани клиенти поражда верижен ефект върху други дружества от тази група. Тези уточнения следва да са в съответствие с подходящите политики за отнасянето на експозиции към отделни длъжници в дадена рискова категория и към групи от свързани клиенти в съответствие с буква г) от член 172, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Когато не са били определени такива критерии за ситуации, различни от стандартните, в случай на неизпълнение на длъжник, който е част от група свързани клиенти, институциите следва да направят оценка на вероятността от настъпване на неплащане във всеки конкретен случай при всички други дружества в рамките на групата.

62. Когато даден финансов актив е закупен или създаден от институция със значителна отстъпка, институциите следва да преценят дали тази отстъпка отразява влошаване на кредитното качество при длъжника и дали има признаци за неизпълнение в съответствие с настоящите насоки. Оценка по отношение вероятното настъпване на неплащане следва да се отнася до общата сума, дължима от длъжника, независимо от цената, която институцията е платила за актива. Тази оценка може да се основава на надлежната проверка, направена преди покупката на актива, или на анализ, извършен за счетоводни цели, за да се определи дали при актива е налице кредитна обезценка.

63. Институциите следва да имат подходящи политики и процедури за установяване на кредитни измами. Обикновено, когато се установи кредитна измама, експозицията вече

е в неизпълнение въз основа на съществено забавяне в плащанията. Същевременно, ако има установена кредитна измама, преди да бъде отчетено неизпълнение, тя трябва да се разглежда като допълнителен признак за вероятно настъпване на неплащане.

Процеси на управление при вероятно настъпване на неплащане

64. Институциите трябва да въведат политики по отношение на определението за неизпълнение, за да се гарантира последователното му и ефективно прилагане. По-конкретно те следва да имат ясни правила и процедури за прилагането на критериите за вероятно настъпване на неплащане, както е предвидено в член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на всички други признаци за вероятно настъпване на неплащане, както е определено от институцията, като това обхваща всички класове експозиции съгласно определението в точка 2) от член 142, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е валидно за всички видове дейност, правни субекти и географски региони.
65. По отношение на всеки признак за вероятно настъпване на неплащане институциите следва да определят подходящите методи за идентификация, включително източниците на информация и честотата на наблюдение. Източниците на информация трябва да включват както вътрешни, така и външни източници, и по-конкретно съответните външни бази данни и регистри.

6. Прилагане на определението за неизпълнение, когато се използват външни данни

66. Институциите, които използват вътрешнорейтингов подход и ползват външни данни за целите на оценка на рисковите параметри в съответствие с член 178, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да прилагат изискванията, посочени в настоящия раздел.
67. За целите на член 178, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да извършат всичко изброено по-долу:
- а) да проверят дали определението за неизпълнение, използвано във външните данни, отговаря на член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) да проверят дали определението за неизпълнение, използвано във външните данни, съответства на определението за неизпълнение, което се използва от

институцията за съответния портфейл от експозиции, като това включва по-конкретно: преброяване и брой на дните на просрочие, които пораждат неизпълнение; структура и ниво на прага на същественост за просрочени кредитни задължения; вида и нивото на корекциите за специфичен кредитен риск, които пораждат неизпълнение и критериите за връщане в редовен статус;

в) да документират източниците на външни данни, определението за неизпълнение, използвано във външните данни, извършения анализ и всички установени разлики.

68. За всяка разлика, установена в определението за неизпълнение, която произтича от оценката по точка 67, институциите следва да извършат всичко изброено по-долу:

а) да направят оценка дали корекциите във вътрешното определение за неизпълнение биха довели до увеличаване или намаляване на нивото на неизпълнение, или това е невъзможно да бъде определено;

б) да направят или съответните корекции във външните данни, или да могат да докажат, че разликата е пренебрежимо малка от гледна точка на въздействието върху всички рискови параметри и върху капиталовите изисквания.

69. По отношение на всички разлики, установени в определението за неизпълнение в резултат от оценката по точка 67, и като се вземат предвид корекциите, извършени в съответствие с буква б), точка 68, институциите следва да могат да докажат на компетентните органи, че е било постигнато общо съответствие с вътрешното определение за неизпълнение, включително, по възможност, сравнение между външните данни и нивото на неизпълнение във вътрешните данни за съответния клас експозиции.

70. Когато оценката по точка 67 отчита разлики в определението за неизпълнение, за които процесът по точка 68 показва, че не са пренебрежимо малки, но е невъзможно да се преодолеят чрез корекции във външните данни, институциите са длъжни да използват подходяща степен на консерватизъм при оценките на рисковите параметри, както е посочено в член 179, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013. В този случай институциите следва да гарантират, че тази допълнителна степен на консерватизъм отразява съществеността на оставащите разлики в определението за неизпълнение и евентуалното им въздействие върху всички рискови параметри.

7. Критерии за връщане в редовен статус

Минимални условия за прекласифициране в редовен статус

71. За целите на прилагане на член 178, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на случаите, посочени в точка 72, институциите следва да прилагат всичко от изброено по-долу:

а) да считат, че вече не съществуват предпоставки за продължаване на статуса в неизпълнение за експозиция, която преди това е била в неизпълнение, когато са минали най-малко 3 месеца от момента, в който са престанали да бъдат изпълнени условията, упоменати в член 178, параграф 1, буква б) и член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) да вземат под внимание поведението на длъжника през периода, посочен в буква а);

в) да вземат предвид финансовото състояние на длъжника през периода, посочен в буква а);

г) след изтичане на срока, посочен в буква а), да се извърши оценка и ако институцията все още счита, че е малко вероятно длъжникът да изплати изцяло задълженията си, без да прибегва до реализиране на обезпечение, експозициите следва да продължат да бъдат класифицирани като експозиции в неизпълнение, докато институцията не отчете, че подобряването на кредитното качество е действително и постоянно;

д) условията, посочени в букви а) — г), трябва да бъдат изпълнени и по отношение на нови експозициите към длъжника, по-конкретно когато предишните експозиции в неизпълнение към този длъжник са били продадени или отписани.

Институциите могат да прилагат периода, посочен в буква а), за всички експозиции или да прилагат различни периоди за различните класове експозиции.

72. За целите на прилагане на член 178, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и когато принудителното реструктуриране в съответствие с точка 49 от настоящите насоки се прилага за експозиция в неизпълнение, независимо дали това реструктуриране е било извършено преди или след установяването на неизпълнение, институциите следва да считат, че не съществуват предпоставки за продължаване на неизпълнението на

експозиция в неизпълнение, ако е изминала най-малко една година от последното измежду следните събития:

- а) от момента на удължаване срока на действие на мерките за реструктуриране;
- б) от момента, в който експозициите са били класифицирани като експозиции в неизпълнение;
- в) от края на гратисния период, включен в споразуменията за реструктуриране.

73. Институциите следва да прекласифицират експозицията като редовна след изтичане на най-малко едногодишния период, посочен в предходната точка, ако са изпълнени всичките изброени по-долу условия:

- а) по време на този период длъжникът е направил съществено като размер плащане; може да се счита, че има съществено плащане, когато длъжникът е платил, под формата на редовни вноски в съответствие със споразумението за реструктуриране, обща сума, равна на сумата, която преди това е била просрочена (ако е имало дължими просрочени суми) или която е била отписана (ако не е имало дължими просрочени суми) като част от мерките за реструктуриране;
- б) през този период плащанията са се извършвали редовно в съответствие с погасителния план, приложим след споразумението за реструктуриране;
- в) няма просрочени кредитни задължения съгласно погасителния план, приложим след споразумението за реструктуриране;
- г) няма признаци за вероятно настъпване на неплащане, както е посочено в член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или други допълнителни признаци за вероятно настъпване на неплащане, посочени от институцията;
- д) институцията не счита по други причини, че е малко вероятно длъжникът да изплати изцяло своите кредитни задължения съгласно погасителния план, приложим след споразумението за реструктуриране, без да се прибегне до реализиране на обезпечение. При тази оценка институциите следва да разгледат по-конкретно случаите, при които се предвижда еднократно плащане на голяма сума или значително по-големи плащания в края на погасителния план;
- е) условията, посочени в букви а) — д), трябва да бъдат изпълнени и по отношение на нови експозиции към длъжника, по-конкретно когато предишните експозиции в неизпълнение към този длъжник, подложени на принудително реструктуриране, са били продадени или отписани.

74. Когато длъжникът се промени вследствие на събитие, като например сливане или придобиване на длъжника или друга подобна сделка, институцията следва да не прилага точка 73(а). Ако обаче наименованието на длъжника се промени, институциите следва да я прилагат.

Наблюдение на ефективността на политиката

75. За целите на прилагане на член 178, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институцията следва да определи ясни критерии и политики по отношение на това, кога длъжникът може да се класифицира като редовен, и по-конкретно за следните два случая:

а) когато може да се счита, че подобряването на финансовото състояние на длъжника е достатъчно, за да позволи пълно и навременно погасяване на кредитни задължения;

б) когато погасяването е вероятно да бъде извършено дори при подобряване на финансовото състояние на длъжника в съответствие с буква а).

76. Институциите следва да наблюдават редовно ефективността на своите политики, посочени в точка 75, и по-конкретно да наблюдават и анализират:

а) промените в статуса на длъжниците или инструментите;

б) въздействието на приетите политики върху нивото на оздравяване;

в) въздействието на приетите политики върху неизпълнения на повече от един длъжник.

77. Очаква се институцията да има ограничен брой длъжници, които изпадат в неизпълнение скоро след като бъдат прекласифицирани като редовни. В случай на неизпълнение на повече от един длъжник институцията следва да преразгледа своите политики по отношение на прекласифицирането на експозиции.

78. Анализът на промените в състоянието на длъжниците или инструментите следва по-конкретно да бъде взет предвид при определянето на периодите, посочени в точки 71 и 72. Институциите могат да определят по-дълги периоди за експозициите, които са били класифицирани като експозиции в неизпълнение през предходните 24 месеца.

8. Последователност при прилагането на определението за неизпълнение

Преглед

79. Институциите следва да приемат подходящи механизми и процедури, за да се гарантира, че определението за неизпълнение се прилага и използва правилно, и по-конкретно трябва да гарантират:

а) че в цялата институция последователно се установява неизпълнение на един длъжник, по отношение на всички експозиции към този длъжник, във всички съответни информационни системи, включително и при всички правни субекти в рамките на групата и във всички географски райони в съответствие с точки 80—82 или, за експозиции на дребно, в съответствие с точки 92—94;

б) че се прилага едно от следните условия:

- i. едно и също определение за неизпълнение се използва последователно от институцията, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия за различните класове експозиции;
- ii. когато се прилагат различни определения за неизпълнение в рамките на група или за различните класове експозиции, обхватът на всяко от определенията за неизпълнение е ясно зададен в съответствие с точки 83—85;

Последователно установяване на неизпълнение на един длъжник

80. За целите на буква а), точка 79 институциите следва да прилагат подходящи процедури и механизми, за да гарантират, че неизпълнението от страна на един длъжник е установено последователно в цялата институция, по отношение на всички експозиции към този длъжник, във всички съответни информационни системи, включително и при всички правни субекти в рамките на групата и във всички географски райони, в които той извършва дейност, различна от дейност чрез юридическо лице;

81. Когато е забранен обменът на данни за клиенти между различни юридически лица в рамките на дадена институция, предприятието майка или някое от неговите дъщерни предприятия заради разпоредбите за защита на потребителите, банковата тайна или други правни разпоредби, което води до непоследователност при установяването на

неизпълнение на даден длъжник, институциите следва да уведомят компетентните органи за тези правни пречки. В допълнение, ако институциите използват вътрешнорейтингов подход, те следва също така да оценят степента на същественост на установените несъответствия при идентифицирането на неизпълнение на даден длъжник и евентуалното им въздействие върху оценките на рискови параметри.

82. Освен това, когато установяването на неизпълнение на длъжник по напълно последователен начин в институцията, предприятието майка или някое от неговите дъщерни предприятия е особено труден процес и изисква разработването на централизирана база данни за всички клиенти или прилагането на други механизми или процедури за проверка на състоянието на всеки клиент във всички предприятия в рамките на групата, институциите не са длъжни да прилагат тези механизми или процедури, ако могат да докажат, че ефектът от несъответствието е несъществен, тъй като няма никакви или има много малко на брой общи клиенти между съответните предприятия в групата и експозицията към тези клиенти е несъществена.

Последователно използване на определението за неизпълнение по класове експозиции

83. За целите на буква б), точка 79 институцията, предприятието майка или някое от неговите дъщерни предприятия следва да използват определението за неизпълнение за един клас експозиции, дадено в точка 2) от член 142, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Те могат да използват различни определения за неизпълнение за различните класове експозиции, включително за определени правни субекти или за присъствие в географски райони по начини, различни от дейност чрез юридическо лице, ако това е обосновано от прилагането на съществено различаващи се вътрешни практики за управление на риска или от различни правни изисквания, които се прилагат в различните юрисдикции, по-конкретно по причини като:

а) различни прагове на същественост, определени от компетентните органи в тяхната юрисдикция в съответствие с буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) използването на 180 вместо 90 дни на просрочие за определени класове експозиции, за които се прилага вътрешнорейтингов подход в някои юрисдикции в съответствие с точка б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) определянето на допълнителни признаци за вероятно настъпване на неплащане за определени правни субекти, географски райони или класове експозиции.

84. За целите на буква б), подточка ii) на точка 79 и когато се прилагат различни определения за неизпълнение по класове експозиции в съответствие с точка 83,

вътрешните процедури на институциите, свързани с определението за неизпълнение, следва да гарантират, че са изпълнени следните две условия:

а) обхватът на всяко определение е ясно определен;

б) зададеното определение за неизпълнение за даден вид експозиции, юридическо лице или географски регион се прилага последователно към всички експозиции в рамките на обхвата на всяко съответно определение за неизпълнение.

85. Освен това за институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, използването на различни определения за неизпълнение трябва да бъде подходящо отразено в оценката на рисковите параметри, в случай че обхватът на рейтинговите системи включва различни определения за неизпълнение.

9. Прилагане на определението за неизпълнение за експозиции на дребно

Ниво на прилагане на определението за неизпълнение за експозиции на дребно

86. Съгласно член 178, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013, по отношение на експозициите на дребно, институциите могат да прилагат определението за неизпълнение на ниво отделно кредитно улеснение, вместо по отношение на общите задължения на кредитополучателя. Поради това институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, могат по-конкретно да прилагат определението за неизпълнение за експозиции на дребно на ниво отделно улеснение, както е определено в член 147, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Институциите, които използват стандартизиран подход, могат вместо това да прилагат определението за неизпълнение на ниво отделно кредитно улеснение за всички експозиции, които отговарят на критериите, посочени в член 123 от Регламент (ЕС) № 575/2013, дори ако някои от тези експозиции са отнесени към друг клас експозиции за целите на определяне на рисковото тегло, например експозиции, обезпечени с ипотечи върху недвижими имоти.

87. Институциите следва да изберат нивото на прилагане на определението за неизпълнение на длъжниците и сделките за всички експозиции на дребно по начин, който отразява вътрешните им практики за управление на риска.

88. Институциите могат да прилагат определението за неизпълнение за някои класове експозиции на дребно на ниво длъжник, а за други — на ниво кредитно улеснение, ако това е надлежно обосновано от вътрешните практики за управление на риска, например поради различен бизнес модел на дъщерно предприятие и когато са налице доказателства, че е сведен до минимум броят на случаите, в които едни и същи клиенти са обект на различни определения за неизпълнение на различни нива на прилагане.
89. Когато институциите решат да използват различни нива на прилагане на определението за неизпълнение за различните класове експозиции на дребно съгласно точка 88, те следва да гарантират, че обхватът на всяко определение за неизпълнение е ясно посочен и че се използва последователно във времето за различните класове експозиции на дребно. При институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, оценките на риска трябва да отразяват правилно определението за неизпълнение, което се прилага за всеки клас експозиции.
90. Когато институциите използват различни нива на прилагане на определението за неизпълнение по отношение на определени портфейли на дребно, третирането на общи клиенти в рамките на тези портфейли следва да бъдат конкретизирани във вътрешните им политики и процедури. По-конкретно, когато експозицията, за която се прилага определението за неизпълнение на ниво длъжник, отговаря на условията, посочени в букви а) или б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, заедно или поотделно, всички експозиции към този длъжник следва да се разглеждат като експозиции в неизпълнение, включително и тези, при които определението за неизпълнение се прилага на ниво отделно кредитно улеснение. Когато експозицията, за която се прилага определението за неизпълнение на ниво отделно кредитно улеснение, отговаря на посочените условия, другите експозиции към този длъжник не следва автоматично да се прекласифицират като експозиции в неизпълнение. Институциите обаче може да класифицират тези експозиции като експозиции в неизпълнение въз основа на други съображения за вероятно настъпване на неплащане, както е предвидено по-надолу в точки 92—94.
91. Същото правило следва да се прилага за длъжници, третирани по стандартизирания подход, когато някои експозиции към длъжник отговарят на изискванията на член 123 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а други експозиции към същия длъжник са под формата на ценни книжа и поради това не могат да бъдат определени като експозиции на дребно. Когато експозиция под формата на ценни книжа отговаря на условията, посочени в букви а) или б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, заедно или поотделно, всички експозиции към този длъжник следва да се считат за експозиции в неизпълнение. Когато експозиция, която отговаря на изискванията на член 123 от Регламент (ЕС) № 575/2013, отговаря на тези условия и институцията прилага определението за неизпълнение на ниво отделно кредитно улеснение, другите експозиции към този длъжник не следва автоматично да бъдат прекласифицирани като експозиции в неизпълнение. Институциите обаче могат да класифицират тези

експозиции като експозиции в неизпълнение въз основа на други съображение за вероятно настъпване на неплащане, както е предвидено по-надолу в точки 92—94.

Прилагане на определението за неизпълнение за експозиции на дребно на ниво кредитно улеснение

92. Когато, в съответствие с член 178, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013, определението за неизпълнение се прилага на ниво отделно кредитно улеснение за експозиции на дребно, институциите не следва да считат автоматично в същото време другите експозиции към същия длъжник за експозиции в неизпълнение. Въпреки това институциите следва да отчитат факта, че някои признаци за неизпълнение са свързани със състоянието на длъжника, а не със състоянието на определена експозиция. Това се отнася по-конкретно до признаци за вероятно настъпване на неплащане, свързани с несъстоятелност на длъжника, както е посочено в букви д) и е) от член 178, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Когато се появят такива признаци за неизпълнение, институциите следва да разглеждат всички експозиции към същия длъжник като експозиции в неизпълнение, независимо от нивото на прилагане на определението за неизпълнение.
93. Институциите следва също така да вземат предвид и други признаци за вероятно настъпване на неплащане и да уточнят в съответствие с вътрешните си политики и процедури кои признаци за вероятно настъпване на неплащане отразяват общото положение на длъжника, а не състоянието на експозицията. Когато се появят други такива признаци за вероятно настъпване на неплащане, всички експозиции към длъжници в неизпълнение следва да се разглеждат като експозиции в неизпълнение независимо от нивото на прилагане на определението за неизпълнение.
94. Освен това, когато значителна част от експозициите към длъжника са в неизпълнение, институциите могат да приемат, че е малко вероятно другите задължения на този длъжник да бъдат погасени в пълен размер, без да се прибягва до действия като реализиране на обезпечение, и следва да ги разглеждат като експозиции в неизпълнение.

Прилагане на определението за неизпълнение за експозиции на дребно на ниво длъжник

95. Прилагането на определението за неизпълнение за експозиции на дребно на ниво длъжник предполага, че ако всяко кредитно задължение на длъжника отговаря на условията в букви а) и б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, заедно или поотделно, всички експозиции към този длъжник следва да се считат за експозиции в неизпълнение. Институциите, които решат да прилагат определението за неизпълнение за експозиции на дребно на ниво длъжник, следва да определят във

вътрешните си политики и процедури подробни правила за третирането на съвместни кредитни задължения и верижна реакция на неизпълнение между експозиции.

96. Кредитните институции следва да разглеждат съвместно кредитно задължение като експозиция към двама или повече длъжници, които имат равна отговорност за погасяване на кредитното задължение. Това понятие не обхваща кредитните задължения на отделни длъжници, обезпечени от друго лице или субект под формата на гаранция или друга кредитна защита.

97. Ако са изпълнени условията на букви а) или б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, заедно или поотделно, по отношение на дадено съвместно задължение на двама или повече длъжници, институциите следва да разглеждат всички останали съвместни кредитни задължения на същите длъжници, както и всички отделни експозиции към тези длъжници като експозиции в неизпълнение, освен ако могат да докажат, че не е уместно признаване на неизпълнение по отделни експозиции, тъй като е приложимо поне едно от следните условия:

а) забавянето на плащането по съвместно кредитно задължение произтича от спор между отделните длъжници, участващи в това съвместно кредитно задължение, по който е започната съдебна или друга официална процедура, която се извършва от специално определен външен орган и която ще доведе до правно обвързващо решение в съответствие с приложимата правна уредба в съответната юрисдикция, и няма притеснения за финансовото състояние на отделните длъжници;

б) дадено съвместно кредитно задължение представлява несъществена част от общите задължения на отделен длъжник.

98. Неизпълнението по съвместно кредитно задължение не следва да води до неизпълнение по други съвместни кредитни задължения на отделните длъжници с други физически или юридически лица, които не участват в кредитното задължение, по което има неизпълнение. Същевременно, институциите следва да направят оценка дали въпросното неизпълнение по съвместното кредитно задължение представлява признак за вероятно настъпване на неплащане по отношение на други съвместни кредитни задължения.

99. Ако са изпълнени условията на букви а) или б) от член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, заедно или поотделно, по отношение на кредитните задължения на отделен длъжник, верижният ефект на това неизпълнение не следва да се предава автоматично към всяко съвместно кредитно задължение на този длъжник. Същевременно, институциите следва да направят оценка на тези съвместни кредитни задължения за възможни признаци за вероятно настъпване на неплащане, свързано с неизпълнението на един от длъжниците. Във всеки случай, когато всички отделни

длъжници са в неизпълнение, тяхното съвместно кредитно задължение следва автоматично да се разглежда като задължение в неизпълнение.

100. Институциите следва да определят, въз основа на анализа на съответните правни разпоредби в дадена юрисдикция, и да определят във вътрешните си политики и процедури начин за идентифицирането на длъжници, които действително са изцяло отговорни от правна гледна точка за дадени задължения съвместно и солидарно с други длъжници и, следователно, са изцяло отговорни за целия размер на тези задължения, като това изключва кредитните задължения на отделни длъжници, обезпечени от друго лице или субект под формата на гаранция или друга кредитна защита. Типичен пример е семейна двойка, за която въз основа на конкретни правни разпоредби, приложими в съответната юрисдикция, не се прилага подялба на семейна имуществена общност (система на отделни имоти). В случай на пълна взаимна отговорност за всички задължения неизпълнението на един от тези длъжници следва да се счита за признак за вероятно настъпване на неплащане на другия длъжник; следователно, институциите следва да преценят дали индивидуалните и съвместните кредитни задължения на тези длъжници следва да се разглеждат като задължения в неизпълнение. Ако един от солидарните длъжници, които законно са неограничено отговорни за всички задължения, има съвместно кредитно задължение с друг клиент, институцията следва да оцени дали се появяват признаци за вероятно настъпване на неплащане по другите съвместни кредитни задължения с трети страни.
101. Институциите следва също така да анализират формите на правни субекти в съответните юрисдикции, както и степента на отговорност на собствениците, съдружниците, акционерите или управителите за задълженията на дружество в зависимост от правната форма на субекта. Ако дадено лице е изцяло отговорно за задълженията на дадено дружество, неизпълнението от страна на това дружество следва да води до разглеждане на съответното лице като лице в неизпълнение. Когато не съществува такава пълна отговорност по отношение на задълженията на дружеството, собствениците, съдружниците или акционерите на дружеството в неизпълнение следва да бъдат оценени от институцията за евентуални признаци за вероятно настъпване на неплащане във връзка с индивидуалните им задължения.
102. Освен това, в конкретния случай на едноличен търговец, ако дадено лице носи изцяло отговорност както за частни, така и за търговски задължения по отношение на частни и търговски активи, неизпълнението на някое от частните или търговските задължения следва да доведе до това всички частни и търговски задължения на съответното лице да бъдат разглеждани като задължения в неизпълнение.
103. Когато определението за неизпълнение за експозиции на дребно се прилага на ниво длъжник, прагът на същественост също следва да се прилага на ниво длъжник. Институциите следва ясно да определят във вътрешните си политики и процедури как се третира съвместни кредитни задължения при прилагане на прага на същественост.

104. Съвместен длъжник, т.е. специфична съвкупност от отделни длъжници, които имат съвместно задължение към дадена институция, следва да се разглежда като длъжник, различен от всеки един от отделните длъжници. В случай че има забавяне на плащане по съвместно кредитно задължение, съществеността му следва да се оцени чрез прилагане на прага на същественост, посочен в буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за всички съвместни кредитни задължения, предоставени на тази специфична група от длъжници. За целта отделните експозиции към длъжници, участващи в съвместно кредитно задължение, или към други подгрупи от същите длъжници не следва да се вземат предвид. Същевременно, когато така изчисленият праг на същественост за съвместни длъжници е нарушен, всички общи кредитни задължения на тази група от длъжници и всички отделни експозиции към длъжниците, участващи в съвместно кредитно задължение, следва да се считат в неизпълнение, освен ако не е изпълнено някое от условията в точка 97.
105. Когато има забавяне на плащането за отделно кредитно задължение, съществеността му следва да се оцени чрез прилагане на прага на същественост, посочен в буква г) от член 178, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за всички отделни кредитни задължения на съответния длъжник, без да се вземат предвид кредитните задължения на този длъжник съвместно с други лица или субекти. Когато прагът на същественост, изчислен по този начин, е нарушен, всички отделни експозиции към този длъжник се считат за експозиции в неизпълнение.

10. Документация, вътрешни политики и процедури за управление на риска

Своевременно установяване на неизпълнение

106. Институциите следва да разполагат с ефективни процеси, които им позволяват да получават съответната информация, за да идентифицират навременно неизпълненията и да насочат съответната информация във възможно най-кратък срок и, по възможност, автоматизирано, към служителите, отговорни за вземането на решения за отпускане на кредит, и по-конкретно:
- а) когато се прилагат автоматични процеси, например преброяване на дните на просрочие, идентифицирането на признаци за неизпълнение следва да се извършва ежедневно;
 - б) когато се прилагат ръчни процеси, например проверка на външните източници и бази данни, анализ на списъците с лица, подлежащи на наблюдение, анализ на списъците с реструктурирани експозиции, идентификация на корекции за специфичен кредитен риск (SCRA), информацията

следва да се актуализира с честота, която гарантира навременното установяване на неизпълнение.

107. Институциите следва да проверяват редовно дали всички необслужвани реструктурирани експозиции са класифицирани като експозиции в неизпълнение и са обект на принудително реструктуриране. Институциите следва също редовно да анализират реструктурираните обслужвани експозиции с цел да се определи дали някоя от тях отговаря на признаците за вероятно настъпване на неплащане, както е определено в член 178, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и в точки 49—55.

108. Контролните механизми следва да гарантират, че съответната информация се използва в процедурата за установяване на неизпълнение веднага след като бъде получена. Всички експозиции към длъжници в неизпълнение или всички съответни експозиции в случай на прилагане на определението за неизпълнение на ниво улеснение за експозиции на дребно следва да бъдат обозначени без забавяне като експозиции в неизпълнение във всички съответни информационни системи. Ако се наблюдават закъснения в регистрацията на неизпълнение, подобни забавяния не трябва да водят до грешки или несъответствия при управление на риска, отчитане на риска, изчисляване на капиталовите изисквания или използване на данни за количествено измерване на риска. По-конкретно следва да се гарантира, че вътрешните и външните отчетни стойности отразяват ситуация, при която всички експозиции са правилно класифицирани.

Документиране

109. Институциите следва да документират своите политики по отношение определението за неизпълнение, като включат всички предпоставки за активиране или отмяна на статуса на неизпълнение. Също така те следва ясно да определят обхвата на определението за неизпълнение, и по-конкретно да:

а) документират задействането на всички признаци за неизпълнение;

б) документират задействането на критериите за прекласификация на длъжника в неизпълнение към редовен длъжник;

в) поддържат актуализиран регистър за всички определения за неизпълнение.

110. За целите на буква а) от точка 109 институциите следва да документират прилагането на определението за неизпълнение по подробен начин, като включат задействането на всички признаци за неизпълнение, включително процеса, източниците на информация и отговорностите за установяване на конкретни индикации за неизпълнение.

111. За целите на буква б), точка 109 институциите следва да документират задействането на критериите за прекласификация на длъжник в неизпълнение към редовен длъжник, като това включва процесите, източниците на информация и отговорностите, възложени на съответните служители.
112. За целите на точки 110 и 111 документацията следва да включва описание на всички автоматични механизми и ръчни процеси, а когато качествените признаци за неизпълнение или критериите за възстановяването на редовен статус се прилагат ръчно, описанието следва да бъде достатъчно подробно, за да улесни общото разбиране и последователно прилагане от страна на всички отговорни служители.
113. За целите на буква в), точка 109 институциите следва да поддържат актуален регистър на всички текущи и минали версии на определението за неизпълнение, като започнат най-късно от датата на прилагане на настоящите насоки. Този регистър следва да съдържа най-малко следната информация:
- а) обхват на определението за неизпълнение, ако има повече от едно определение за неизпълнение, използвано в рамките на институцията, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия;
 - б) органът, одобрил определението или определенията за неизпълнение и датата на одобрение за всяко едно от тези определения за неизпълнение;
 - в) датата на прилагане на всяко определение за неизпълнение;
 - г) кратко описание на всички промени, извършени спрямо последната версия;
 - д) по отношение на институциите, които имат разрешение да използват вътрешнорейтингов подход, определената променена категория, датата на изпращане към компетентните органи и ако е приложимо, датата на одобрение от страна на компетентните органи.

Изисквания за вътрешно управление на институциите, прилагащи вътрешнорейтингов подход

114. Институциите, които използват вътрешнорейтингов подход, следва да приемат подходящи механизми и процедури, за да гарантират, че определението за неизпълнение се прилага и използва правилно. По-конкретно те следва да гарантират, че:
- а) определението за неизпълнение и неговият обхват са това, което се изисква за одобрение от страна на ръководния орган, или от определен от него комитет, както и от висшето ръководство в съответствие с член 189, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) определението за неизпълнение се използва последователно за целите на изчисляването на капиталовите изисквания и играе съществена роля във вътрешните процеси на управление на риска, като се използва най-малко при наблюдението на експозициите и като част от вътрешното докладване пред ръководния орган и висшето ръководство;

в) звеното за вътрешен одит или друго подобно звено за независим одит преглежда редовно надеждността и ефективността на процесите, използвани от институцията за установяване на неизпълнение, като по-конкретно взема предвид навременното установяване на неизпълнение, посочено в точки 106—108; и гарантира, че изводите от прегледа на вътрешния одит и съответните направени препоръки, както и мерките, предприети с цел корекция на установените слабости, се съобщават пряко до ръководния орган или определения от него комитет.